

*Zeynep'e,
çocukluğa,
bayan dostlarıma...*

BÖLÜMLER

Haziran Ayı	9
Kırk Ayın Çarşambası	17
Hazine Sandığı	20
Çiko Nece Konuşuyor?	24
Gri Okul	29
En İyi Arkadaşım	33
Ortak Oda	39
Serbest Sular	44
Kendime Ait Bir Oda	49
İkiyüzlü Sirkler	53
Sirk Okuluna Gitmek İstiyorum	59
Sirkçilik Oyunu	64
Sıpa Nereye Gitti?	71
Kaptan'ı Kara Tutuyormuş!	74
Muzlu Krep	81
Ne Biçim Doğum Günü!	86
İtalyan Sirki	91
Sirkte Hayat	97
Abrakadabra!	103
Uçan Akrobat Kardeşler	109
Çiko'nun Seçimi	112

Haziran Ayı

En çok, en çok, ama en çok haziranı seviyorum. Bir kere, bu ay yılın tam ortasında. Doğum günüm de bu ayda. Bir yaş daha büyüyorum. Sonracığıma okul bitiyor, yaz tatili başlıyor. Arkadaşım Cemo'yla istediğim kadar oyun oynayabiliyorum. Hava ısınıyor, dondurma yasağı kalkıyor.

İnanmayacaksınız ama bu haziranda bir sürü bomba şey oldu. Her yaz şehrimize gelen İtalyan sirki bu defa bir veda gösterisi yapacaktı. Hayvan haklarını savunanlar protesto etmişler, hayvanlı sirkler artık bitecekmiş.

Tam, daha başka ne isteyebilirim diyordum ki...
Kaptan babam –ben ona *Jack Sparrow** diyo-

* "Cek Sparov" diye okunur.

rum– sürpriz yapıp, yaz tatilini bizimle geçirmek için çok çok çok uzak ülkelerden eve döndü.

Kendisi, *Karayip Korsanları* filmlerindeki Jack Sparrow adlı müthiş karakterin neredeyse tıpatıp aynısı. Belki biraz kısası, biraz şişmanı ve kesinlikle kısa sakallısı. Ama en az onun kadar yakışıklı, cesur yürekli ve komik. Yük gemilerinde aylar boyunca, yola gelmez gemicilerle yolculuk ettiği için biraz da *küfürağzı*.

Daha önceki gelişinde annemin tepesi atınca, Kaptan Sparrow acayip komik bir çözüm buldu: *Sebzeli küfürler!*

“Yüz bin bakla adına bahse girerim ki, bu küfürlere artık kızmayacak anneniz,” dedi.

Babam pek sebze sevmez ama balığın her türüne bayılır. “Denizden babam çıksa yerim,” diyor. Bulsa, kahvaltıda bile balık yiyecekmiş.

“Sizi kereviz sapları sürüsü sizi, çabuk yatağa!” diye hep gıdıklar ablamla beni.

“Milyonlarca bezelye adına, bulun şu dürbünümü!” diye gözlüğünü arayıp durur evin içinde.

Neyse işte, Kaptan Sparrow eve yeni girmişti ki, hemen arkasından siyah tüylü bir şey burnunu içeri uzatmaz mı!

Annem ciyaklayıp yerinden fırladı. Biz de ciyakladık ama bizimki sevinçtendi.

“*Ta ta ta tamm!* Ve karşınızda, ailemizin en ye-

ni üyesi Çiko!” Babam en doğal şeymiş gibi, köpeği bizlere takdim etti.

Siyah çikolata renginde, küçücük bir köpekti. Parlak tüyleri, fiyonk kulakları, neşeli bir kuyruğu vardı. Hem her önüne çıkanı kokluyor, hem de uzun tüyleriyle yerleri bir güzel süpürüyordu.

Annem gözlerini araba farı gibi açtı.

“Evcil hayvan istemiyorum bu evde, kaç kere söyledim HAYATIM!”

“Ama HAYATIM, İtalya sokaklarında başıboş dolaşıyordu. Barınağa götürdüm. Sahibini bulamamışlar. Onu ölüme mi terk etseydim?”

Annem kollarını birbirine dolayıp, ayağıyla pat pat yeri dövmeye başladı.

“Kim bakacak buna? Daha öncekiler gibi başıma kalacak. İs-te-mem, is-te-mi-yo-rum!”

Daha öncekiler? Ördek, civciv, tavşan, kedi, karnarya ve yavru kediler olmalıydı. Ah, bir de karga yavrusu vardı arada sanırım... Ve balık ve kirpi ve tırtılları da saymalıyım tabii.

Çiko başını yana eğip, siyah gözleriyle anneme öyle bir baktı ki! Kesinlikle doğuştan artist bu köpek... Sonra da annemin yanına gidip, iki patisiyle bacaklarına uzandı.

‘Kucağına al beni! Bak ne kadar tatlıyım, kucağına al beni!’ der gibiydi.

“Bak nasıl sevdi seni HAYATIM.”

“Ama HAYATIM, off valla...”

Köpekçik bizimle kalıyordu, hemen anladım. Annemin bir tane HAYATIM’ından bir şey çıkmayacağı hepimiz biliyoruz çünkü.

Tam da sirkteki gösteri köpeklerine benziyordu Çiko. Hayaller kurmaya başlamıştım bile: Onunla ne numaralar, neler neler yapabilirdim! Taklalar, saltolar, çemberden geçmeler, bisiklete binmeler... Sirk ya! Evet, şu sirk meselesini de çok geç olmadan babamla konuşmalıydım. Biletler tükenecek, bize yer kalmayacak diye ödüm kopuyordu.

“Kaptan, sirke gideriz, değil mi? Son gösterileriymiş.”

“Off, bir dur Seren! Babacık daha şimdi geldi. Sirk de nerden çıktı!”

Bayan Mükemmel, yani ablam, her zamanki gibi tam bir baş ağrısıydı. *Babacık*’mış! Güleyim bari! Kaptan Sparrow o bir kere! Benim adım da Seren değil, Sisi.

Yemekten sonra şansımı yine deneyecektim. Sirk meselesi ciddi işti, hiç mi hiç şakaya gelmezdi.

Kaptan Sparrow gelir gelmez evimiz neşelendi. Gemici çantasının içi acayip hazinelerle doluydu. Annem hep, “Kızlar, babanız gelince barbarlar gibi eş-